

ZPRAVODAJ

Zpravodaj obce Poděšín č. 4/2000

Ročník 4

obce Poděšín

č. 4/2000

Novinky.

Kdy začíná nové milénium?

Začne 21. století a tedy i třetí tisíciletí 1.1. 2000 nebo 1.1. 2001? Kdy máme oslavit vstup do nového milénia? Je rok 2000 přestupný? A proč je kolem roku 2000 takových dohadů?

Naše civilizace užívá kalendář, který se nazývá gregoriánský. Souběžně s ním se ale na světě používají i jiné kalendáře. Různé kalendáře slaví nový rok jindy, navíc se nekryjí počátky jednotlivých dnů. V roce 2000 připadne například nový rok židovského kalendáře na 30. 9., kdy podle tohoto kalendáře začíná rok 5761. Japonský tradiční kalendář určuje nový rok 2660 na 1.1. 2000, kdežto podle indické šaky 21. 3. 2000 nastává nový rok 1922. A podle muslimské hidžry nastává 6. 4. 2000 nový rok 1421.

Již podle několika uvedených příkladů je jasné, že 1. leden 2000 není nijak zvlášť výjimečným dnem. Třeba pro Indy určující datum podle šaky bude daleko důležitější 22. březen 2078, kdy začnou počítat rok 2000. Podle džálálského kalendáře 20. března 2078 nastává nový rok 1000.

Nicméně náš, tedy gregoriánský kalendář je v současnosti nejrozšířenějším kalendářním systémem a podle něj nese rok pořadové číslo 2000. Abychom si mohli vysvětlit otázky položené na začátku, musíme zajít do historie. Gregoriánský kalendář totiž vychází ze svého předchůdce, který dodnes označujeme jako juliánský kalendář na počest Julia Caesara, který jeho užívání ustavil roku 46 př. n. l. Kalendář platil od 1. 1. 45 př. n. l. Byl shodný s dnešním, gregoriánským, až na jednu věc. U juliánského kalendáře je přestupný každý čtvrtý rok. Jeho průměrná délka je tedy $(365+365+365+366)/4$ dní, což je 365,25 dne. Skutečný rok počítaný podle pohybu Země na její dráze je dlouhý ale 365,2422 dne. Tato zdánlivě zanedbatelná odchylka (pouze 11 minut za rok) naroste na jeden den za 130 let. Pokud bychom dodnes počítali podle juliánského kalendáře, slavili bychom Nový rok 2000 o dva týdny později, 14. ledna!

Protože odchylka juliánského kalendáře od skutečnosti není zanedbatelná, byl roku 1582 kalendář vylepšen. Přebytečné dny (v uvedeném roce činila nepřesnost 10 dní) byly vypuštěny a přestupné roky byly určeny podle následujících pravidel:

přestupné jsou ty roky, které lze dělit beze zbytku čtyřmi (tedy např. 776, 1900, 1952, 2000), ale:

pokud je daný rok dělitelný navíc beze zbytku 100, přestupný není. To se týká např. roků 100, 700, 1800, 1900, 2000. I tato výjimka má ale výjimku, a to:

je-li daný rok nadto dělitelný beze zbytku i 400, předchozí výjimka neplatí a rok je přestupný. Tak tomu bylo roku 1600 a totéž platí i pro rok 2000.

Rok takto určený trvá 365,2425 a od roku určeného pohybem Země kolem Slunce se odchyluje o pouhých 26 sekund. Tato nepřesnost naroste na jeden den až během 3300 let. Rok 2000 je přestupným rokem, má tedy 29. února.

Jak je ale určen počátek letopočtu? Kde leží rozmezí mezi dobou před naším letopočtem a našeho letopočtu?

Počátek letopočtu zavedl v roce 525 mnich Dionysius Exiguus. Podle Nového zákona určil (bohužel ale chybně), kdy se Ježíš narodil a tento rok označil jako rok 1. Způsob se postupně ujal a používá se dosud, přestože je dávno jasné, že se Ježíš narodil (byl-li historickou postavou) o několik let před tímto rokem. Nicméně označení dalších roků bylo snadné. Co ale s roky předcházejícími roku 1? Přestože běžně užíváme pojem nula, je historie nuly výrazně kratší než dějiny přirozených čísel. Ač ji Mayové znali již ve 4. st. př. n. l., v Evropě se začala užívat až v renesanci a předtím ji znali v Indii a na Arabském poloostrově. Užívala se také v Babylónii, ale pouze uprostřed čísla, nikoliv na konci k vyjádření desítkového řádu.

Protože nula tedy známa nebyla, nemohl být rok předcházející roku 1 označen jako rok 0, ale byl označen jako rok 1 př. n. l. (mimochodem: také záporná čísla se v Evropě objevila dost pozdě, až v 16. století!). Podle gregoriánského kalendáře a tedy i podle občanské chronologie následují roky kolem přelomu letopočtu takto: ..., 2 př. n. l., 1 př. n. l., 1 n. l., 2 n. l., ... Dějepis se s touto skutečností vyrovnal, v astronomii to ale působilo potíže, a tak roku 1740 navrhl Jacques Cassini časovou osu, která kolem přelomu letopočtu vypadá takto: ..., -2, -1, 0, 1, 2, ... Tato časová osa se v astronomii užívá dodnes.

V letech našeho letopočtu jsou obě dvě chronologie - občanská i astronomická - shodné, ale dále do minulosti je mezi nimi roční rozdíl. Protože občanský rok 1 př. n. l. odpovídá astronomickému roku 0, platí dále 2 př. n. l. ? -1, 3 př. n. l. ? -2 atd.

Občanská chronologie je spojena s gregoriánským kalendářem, proto i počítání desetiletí je ovlivněno tím, že v tomto kalendáři nebyl rok nula. Popravdě řečeno, je ale přirozenější počítat roky jako přirozená čísla, tzn. rok 1,2,3, atd. Desetiletí pak ale uzavírá rok 10, který je součástí desetiletí. Další desetiletí začne až rokem 11. Podobně je to se stoletími i tisíciletími. Abychom uzavřeli druhé tisíciletí, musí uplynout celý rok 2000. Shrnutí: **podle občanské chronologie třetí tisíciletí začíná o půlnoci z 31. 12. 2000 na 1. 1. 2001.** Ve stínu toho je v občanském životě nevýznamný a nepoužívaný astronomický letopočet, který má rok nula, takže podle něj je desetiletí završeno již rokem 9, a tedy 3. tisíciletí začlo o půlnoci z 31. 12. 1999 na 1. 1. 2000.

Ačkoliv nové tisíciletí začneme tedy počítat teprve rokem 2001, určitě byl důvod i k přivítání roku 2000. Vizuální změna je mezi roky 1999 a 2000 určitě velmi výrazná. Rok 2000 byl také tolikrát užíván jako symbol nového věku, že jeho nástup ta skutečnost, že je posledním rokem milénia a ne rokem prvním, mnoho nesnižuje.

Mgr. Jaroslav Soumar, Štefánikova hvězdárna

-jd-

Události:

28.8. Zahájila po letních prázdninách provoz mateřská škola.

31.8. Namontovány první plynoměry v obci, těmto č.p. 32, 39, 49, 50, 64, 72, 78.

15.9. Namontován plynoměr v Mateřské škole.

22.9. Zahájeno plynové vytápění v Mateřské škole. -zj-

Počasí.

Červenec. Nejvyšší ranní teplota, dne 2. a 4.7. je 17°C, nejnižší ranní teplota, dne 13.7 je 8°C, průměrná ranní teplota je 12,8°C, měřeno v 6 hodin. Nejvyšší večerní teplota, dne 3., 24. a 25.7. je 24°C, nejnižší večerní teplota, dne 8.7. je 12°C, průměrná večerní teplota je 18,1°C, měřeno v 18 hodin, 2 metry nad zemí. Počet slunných dní 0, počet dní kdy pršelo 15, a 2 dny foukal vítr. Celkově studený a deštivý měsíc. Největší srážky dne 5. 7. 30 mm. Celkem srážky za měsíc 144 mm.

Srpen. Nejvyšší ranní teplota, dne 20.8. je 18°C, nejnižší ranní teplota, dne 26.8. je 5°C, průměrná ranní teplota je 13,2°C. Nejvyšší večerní teplota, dne 16. a 18.8. je 27°C, nejnižší večerní teplota, dne 8. a 9.8. je 18°C, průměrná večerní teplota je 22,6°C. Počet slunných dní 12, počet dní kdy pršelo 3, a 2 dny foukal vítr. V období od 12.8. do 20.8. večerní průměrná teplota 26°C. Největší srážky dne 7. 8. a 8. 8. 19 mm. Celkem srážky za měsíc 47 mm.

Září. Nejvyšší ranní teplota, dne 2. a 14.9. je 13°C, nejnižší ranní teplota, dne 6. a 24.9. je 5°C, průměrná ranní teplota je +9,6°C. Nejvyšší večerní teplota, dne 1.9. je 22°C, nejnižší večerní teplota, dne 25.9. je 7°C, průměrná večerní teplota je 15,1°C. Počet slunných dní 3, počet dní kdy pršelo 7 dní, a 2 dny foukal vítr. Největší srážky dne 22. 9. 23 mm. Celkem srážky za měsíc 53 mm.

-zj-

Mateřská škola.

Zahájení školního roku v MŠ.

Po letních prázdninách, které byly o týden proti plánu prodlouženy, zahájila provoz v pondělí dne 28.8.2000 Mateřská škola. Přes léto byly natřeny všechny průlezky na školní zahradě, ve třídách po proběhlé plynofikaci pěkně uklizeno a připraveno k provozu. V učitelském sboru dopadlo ale vše jinak než bylo plánováno. Nová učitelka paní Kohoutová dostala nabídku učit do Ostrova n. O., což ji lépe vyhovuje spojením a ředitelka paní Marie Jarošová dlouhodobě onemocněla. Nová zastupující ředitelka je z Nového Města n. M., paní **Ivana Vaverková**, nar. 16.6.1966, dříve učila ve Slavkovicích a Křídlech. Učitelka je ze Žďáru n. S., slečna **Kateřina Urbánková**, nar. 8.7.1979 a učila ve Žďáře n.S., Vepřovém a Radostíně n.O. Obecní úřad oběma

novým učitelkám přeje, aby se jim práce dařila a v Poděšíně se jim líbilo.

-zj-

Sponzoři se nehrnou.

Sponzoři se do Mateřské školy v Poděšíně příliš nehrnou. Zatím jsme zaznamenali jenom tři dary. První dal Jaroš Josef ze Sirákova 1000,- Kč, druhý Jaroš Zdeněk č.79, 500,-Kč a třetí Dočekal Jaroslav č. 9, 1000,- Kč. Proto znovu připomínáme že můžete poskytnout sponzorský dar mateřské škole v jakékoli výši, který bude použit na koupi nové sklužavky. Finanční příspěvky přijímá oproti stvrzení ředitelka MŠ paní Ivana Vaverková.

-zj-

Obecní úřad.

A už se topí plynem.

Čtvrtek 31.srpna je pro Obec Poděšín tak trochu významný den. Tento den byly totiž zamontovány první plynoměry sedmi občanům a někteří již zkusili jaké je to topit plynem a okusili první plynové teplo. Mezi prvními kteří již plynoměry mají jsou Chvátal Alois č.32, Chvátal Jaroslav č.39, Smejkal Václav č.49, Skalická Marie č.50, Jágr Josef č.64, Sláma Jindřich č.72 a Koumar Milan č.78. Bylo tak ukončeno několikaleté snažení členů Obecního zastupitelstva a zejména starosty, kterému tímto vyslovujeme poděkování. Toto dílo je zatím z hlediska financí nejdůležitější akcí v novodobé historii Poděšína. Mnoho úsilí, času a nervů stálo její zajištění. Ať už její počáteční fáze, kdy se vyřizovaly projekty, zajištění financí až po konečnou realizaci. -jd-

Plynofikace.

Stavební povolení na plynofikaci obdrželi: Seknička Vratislav č.5, ZDV Poděšín č.75, Flesar Vladislav č.83, Jamo Sirákov.

Kolaudační rozhodnutí na plynofikaci obdrželi: Seknička Vratislav č.5, Navrátil Vladimír č.11, Landa František č.33, Homola Jan č.34, Mateřská škola č.45, Smejkal Václav č.49, Bláha František č.63, Enderle Jiří č.69, Musil Václav č.73, Kosour František č.77, Nejedlý Bohumil č.85.

-zj-

Inzerce.

Obecní úřad Poděšín prodá teplovodní litinový kotel VIADRUS U 22, rok výroby 1990 a elektrický sporák MORA 275. Cena dohodou. Nutno vidět. Zájemci se hlase na obecním úřadě do 31.10.2000. -zj-

Obecní zastupitelstvo.

Obecní zastupitelstvo schvaluje:

1. Zahájit jednání na obnovu obecního rybníka v lokalitě „U Háječku“
2. Dodatek č.1, ke smlouvě č.97/2000 mezi obcí Poděšín a firmou ZDAR, a.s. na zabezpečení veřejné linkové osobní dopravy.
3. Smlouvu mezi obcí Poděšín a Jihomoravskou plynárenskou, a.s. o převzetí investování na stavbu „Plynofikace obce Poděšín-vlt přípojka a RS-1.etapa“
4. Smlouvu mezi obcí Poděšín a Státním fondem životního prostředí ČR o poskytnutí podpory na placení plynofikace
5. Smlouvu o dílo mezi obcí Poděšín a firmou IWA Žďár n/S. s.r.o. na plynofikaci Mateřské školy za 130.400,-Kč.
6. Smlouvu mezi obcí Poděšín a objednatelem JMP a.s. Brno na provádění kontroly a odpočtů v regulační stanici.
7. Dodatek smlouvy mezi obcí Poděšín a firmou EKO-KOM a.s. o třídění komunálního odpadu.
8. Na základě vyhodnocení výběrového řízení na poskytnutí půjčky z fondu pro rozvoj bydlení, poskytnout tyto půjčky. Půjčku ve výši 30.000,- obdrží: Doležal Josef č.12, Enderle Stanislav č.86, Chvátal Libor č.71, Palas Vratislav č.6, Sláma Pavel č.47.
9. Dotovat v Mateřské škole Poděšín 4,-Kč každý vydaný oběd, v době od 1.9.2000 do 31.12.2000.

-zj-

Mládež.

V našem zpravodaji chceme dát prostor také naší mládeži, která má jistě mnoho námětů a prožitků. Proto tímto žádám naši mládež, aby nám napsali článek ze svého života. Témata jsou volná, např. jak se bavíte, sport, prázdniny, škola, zájezdy, brigády nebo o Poděšíně a okolí. My tyto články budeme postupně zveřejňovat. V dnešním čísle napsala o sobě bývalá šéfredaktorka školního časopisu ČAPKA, nyní již studentka Ilona Jarošová č.79. V příštím čísle si budete moci přečíst článek od Anny Jágrové č.64.

Jak se stát modelkou.

Během podzimu a zimy vypadá chod modelingové agentury NEW FACE podobně jako ve většině agentur zabývajících se módou a reklamou. Ale od počátku jara se vše mění. Poštovní schránka se plní přihláškami nových uchazeček a ředitelé svých agentur se rozjízďejí pořádat konkurzy na exkluzivní povolání manekýnky. Dívky sice vědí, že konkurence v České republice i v zahraničí je velmi velká a proniknout do TOP modelingu se podaří jen velmi malému procentu z nich, ale proč to nezkusit?

I já jsem se o to již předtím párkrát pokusila, ale nyní jsem se vydala na konkurz již zmíněné agentury NEW FACE s přechodným sídlem v Jihlavě. Konkurzy se konaly v pěti okresních městech Jihlavského kraje a to i ve Žďáře n.S., kam jsem zavítala spolu s dalšími šedesáti dívkami, ze kterých vybrali pouze deset, stejně tak v každém jiném městě. Když na mě po týdnu z poštovní schránky konečně vypadla obálka s razítkem NEW FACE CONSULTING, netrpělivě jsem ji roztrhla a velkým písmem na mě vykoul nápis „Gratulujeme, byla jste vybrána do Školy manekýnek fotomodelek a MISS“. V tu chvíli mě zachvátila obrovská radost, aniž bych tušila co vše mě čeká.

Neuběhlo moc času a byla tu první vyučovací hodina Školy. Sešlo se nás tam celkem 50 dívek se snem být modelkou v srdci, netušíc že to dá vlastně plno práce. To nám ale začalo docházet až během první

rozcvičky. V nadcházejících třech měsících se můj život převrátil vzhůru nohama. Kromě normálních povinností přibyla ještě příprava do Školy. Hlídání váhy, cvičení opakovaní znalosti z vyučovacích hodin atd. Vlastně nám všem, bylo líto, že v červnu Škola končí a koloběh přednášek psychologa, kosmetičky, kadeřnice, fotografa, vizážistky, dietoložky, profesionální modelky, hodin aerobiku, kalanetiky, jógy, baletu, jazzgymnastiky, rytmiky a chůze po mole v jednotlivém oblečení už další víkend nepřijde.

Předposlední víkend nás po skupinách zavedl do ateliéru, kde nám udělali profesionální fotky do BOOKU. V současné době jsou vystaveny na internetu a nabízeny agenturám v Miláně. Potom z nás vybrali šťastnějších 20, které mohou jít na přehlídky, mezi nimi i mě.

Poslední víkend jsme dostaly parfémy, 2 balíčky značkové kosmetiky, stejně tak i triko, časopisy, jejich výroby, osvědčení o absolvování Školy modelek a vyvolané fotky do BOOKU. Poté co dalších 30 dívek odjelo domů, jsme se spolu s choreografem vydaly vybírat oblečení a boty na závěrečné módní přehlídky. V 15.⁰⁰ hodin začala první přehlídka, kde jsme mohly svým rodičům, kamarádům a známým dokázat, že během tří měsíců se z naprosté začátečnice může

stát začínající modelka, kterou divák na mole nerozezná od zkušené profesionálky. Než jsme se převlékly, kadeřnice nás načesala a kosmetička nalíčila, bylo 20.00 hodin, nejvyšší čas vyrazit na druhou přehlídku, tentokrát důležitější, protože v hledišti už neseděli jen rodiče, ale i potencionální klienti, novináři a agenti různých agentur zabývajících se modelingem. Myslím, že se nám to všem povedlo, přehlídka se líbila a dokonce i mě to v krátkých a moderních šatících bez ramínek a v černém kompletu kapsáčů a vestičky docela slušelo.

Nakonec si vybrali jednu z nás, kterou si následně odvezli do New Yorku. Dokonce jsme byly všichni dvakrát v novinách.

Ted', když to vidím s odstupem času, musím říct, že to sice byla obrovská dřina, ale také velká zkušenost i legrace, na kterou budu ještě dlouho vzpomínat společně s kamarádkami, které jsem si tam našla. A hlavně, většinu informací, které jsem během Školy získala, využiji i ve svém profesním a soukromém životě. Vždyť každé dívce a ženě se do života hodí, když umí sebevědomě vystupovat, umí se starat o své tělo, pleť, vlasy a naučí se správné chůzi. Jarošová Ilona

Kultura.

Synagoga.

V Polné byla v úterý 5. září slavnostně po více než tříleté rekonstrukci otevřena opravená synagoga. Náklady na opravu dosud činí 2.853 tisíc Kč. Slavnostního otevření se zúčastnilo mnoho významných osobností mezi nimi velvyslanec státu Izrael, velvyslanec Francie, vrchní český rabín Karol Sidon a další. V prostorách synagogy zahájilo provoz regionální židovské muzeum a je zde umístěna expozice „Historie Židů“ v Polné o protizidovském procesu s polenským Židem Leopoldem Hilsnerem, který byl před 101 lety obviněn z rituální vraždy.

S myšlenkou vystavit v synagoze judiaka přišel v roce 1968 tehdejší ředitel muzea Bohuslav Hladík. Jenže neuspěl a v roce 1970 se propadl strop a objekt zarostl stromy. Polenští se do její záchrany pustili po roce 1990 přípravnými pracemi a v roce 1998 zahájili již zmíněnou rekonstrukci.

Návštěvní doba: úterý až pátek od 9.⁰⁰ do 16.⁰⁰, neděle od 9.⁰⁰ do 17.⁰⁰. Zavírací dny jsou v pondělí a v sobotu. Vstupné: 20,-Kč dospělí a 10,-Kč mládež. -zj-

Knihovna.

V letošním roce byl v knihovně založen „regionální koutek“, to znamená že v něm budou půjčovány knihy o nejbližším okolí, jako je Polensko, Přibyslavsko a Žďársko. Zatím jsou v knihovně k půjčení tyto nové knihy: Františka Kolářová, - Ledy se lámou, V nárazích vichřice, Za našich pradědů. Walter Kuba - Polenská lokálka, František Pojmon - Polná, PhDr. Oldřich Málek - O jenčském osídlení u Přibyslavi a jeho zániku, Stanislav Sobotka - Janovice, Zdeněk Jaroš - Břetislav Rérych, tvůrce polenského muzea, Jaroslav Klenovský - Židovské město v Polné, Hasičská kronika okresu Žďár n.S. Časopisy: Polensko, ročníky 5,6,7,8 po čtyřech číslech, ročník 9 čísla 1,2. Knihovníkem je nadále Jágr Jaromír a zahájí půjčování v pátek 17. listopadu. Půjčovat bude vždy v pátek od 17.³⁰ do 19.⁰⁰ hodin.

Ze své vlastní knihovny půjčují čtenářům do regionálního koutku tyto knihy: František Půža - Kronika Přibyslavská, - Poddanství lidu vesnického, na panství Polná - Přibyslav, historický kalendář města Polné, Polná, kulturně historický průvodce, Bohdalov 1349 - 1999, Švoma - Filka, Stručné dějiny města Žďáru. -zj-

Poděšín v okresním tisku.

O naší obci se opět psalo. V souvislosti s plynifikací ve Vysočině dne 27.9.2000 a 5.10.2000 a v Mlejně na téma komunikace po Internetu dne 4.10.2000. -jd-

Doporučuji si přečíst.

Knihu od Jaroslava Klenovského - Židovské město v Polné. Tato kniha je k půjčení v místní knihovně v regionálním koutku a dočtete se v ní například: od kdy žili v Polné židé, počty rodin, jsou zde samostatné kapitoly - Historický vývoj židovské obce v Polné, - Vývoj počtu obyvatel, významné osobnosti, - Židovská čtvrť, - Synagoga, - Židovský hřbitov. Dále je v knize spousta fotografií jak nových, tak dobových, náčrty plánky atd. -zj-

Myslivecká stráž.

Státní správa ustanovila v okrese Žďár n. S. 230 občanů do funkce myslivecké stráže. Tento počet vychází ze zákonného předpisu, který určuje na každých 500 ha honebních pozemků jednu mysliveckou stráž. Ustanovení předcházelo náročné školení a zkoušky znalostí práv a povinností. Z našeho mysliveckého sdružení Poděšín - Sirákov, mysliveckou stráž vykonávají Lubomír Černý ze Sirákova a Vratislav Palas z Poděšína č.6.

Myslivecké stráže působily v ochraně myslivosti již dříve. Ovšem teprve letošní novela trestního zákona stanovila lesním strážím statut veřejného činitele. S výrazným rozšířením pravomocí mysliveckých strážů byla zároveň zvýšena i jejich odpovědnost za řádné vykonávání stanovených povinností. Myslivecké stráže jsou vybaveny průkazem a při výkonu funkce označeny závěsným odznakem.

Tak jako doposud mohou zakročit proti osobám, které přistihnou při neoprávněném lovu nebo mohou na komunikacích v honitbě zastavovat a prohlížet dopravní prostředky, mají-li podezření, že se v nich přepravuje upytlačená zvěř. V nezbytných případech mohou spolupracovat s policií.

Otázky zodpovídá Palas Vratislav, člen myslivecké stráže:

- Kdo Tě vybral do myslivecké stráže? Myslivecké sdružení Poděšín - Sirákov.

- Jak těžké byly zkoušky? I pro zkušeného myslivce byly poměrně těžké.

- Kolikati členná je myslivecká stráž? Myslivecká stráž může být jednočlenná, ale dle potřeby i větší.

- Jak velkou má honitbu? Naše honitba je velká 1100ha.

- Myslíš si že se zde také pytláci? Myslím, že ne a když, tak v únosné míře.

- Je možné ji uhlídat? Ano.

- Kde je možné vykonávat stráž? Pouze ve své honitbě. -zj-

Sport.

Rozlosování soutěží:

Zápasy doma		
Datum	Družstvo A	Družstvo B
15.10.00	Fryšava	Poděšín C
29.10.00	Bystřice n/P.	Nové Dvory
12.11.00	Doubravník	Sázava
26.11.00	V.Městec A	Volno
3.12.00	Nové Veselí	Polnička B

Zápasy venku		
Datum	Družstvo A	Družstvo B
22.10.00	Žďas Žďár D	Světlov
5.11.00	V.Městec B	V.Losenice
19.11.00	Polnička	Vepřová B
10.12.00	Velká Bíteš	V. Městec C

Soupisky:

Poděšín „A“ - 1. Jaroš Petr (23 let), 2. Bláha František (20), 3. Štikarová Jana (21), 4. Šustr Radek (35), atd.

Poděšín „B“ - 1. Jaroš Zdeněk (47), 2. Landová Jitka (35), 3. Jaroš Radim (17), 4. Štikar Jaroslav (43), 5. Neubauer Aleš (22), 6. Musil David (21), 7. Polívka Jaroslav (53), atd. -zj-

Okresní konference:

Ve čtvrtek 14. září proběhla okresní konference svazu stolního tenisu, na které náš oddíl zastupovali Jaroš Zdeněk, Jaroš Petr a Šustr Radek. Tato konference byla volební a dopadla pro náš oddíl velice dobře. Náš kandidát do výkonného výboru Jaroš Zdeněk uspěl a stal se opět sekretářem okresního svazu stolního tenisu. Tuto druhou nejvyšší funkci v okrese zastává nepřetržitě již od 23.9.1993. -zj-

Zajímavosti.

Rozhovor

Jak je v Číně?

Rozhovor s Jaroslavem Dočekalem, Poděšín č.9. (7.8.-21.8.2000)

1. Proč jsi cestoval do Číny? Byla to pracovní cesta od mého podniku DEL. Jednalo se o montáž nového hydraulického lisu HDP2000. U tohoto stroje dodávala naše firma elektrické vybavení a řídicí systém s programem pro podnik ŽĐAS. ŽĐAS dodával lis jako celek pro německou firmu NUKEM, která se zabývá dodávkou zařízení pro atomové elektrárny. Konečný zákazník v Číně byl podnik Institut Atomové Energie.

2. K čemu lis slouží? Je to paketovací lis, který lisuje sudy s radioaktivním odpadem do malých rozměrů. Tyto slisované sudy se potom skládají na sebe a zalévají do betonu a ukládají do skladu v podzemí. Lisovací síla našeho lisu dosahuje až 2 000 tun. Sudy vysoké 1 m, plné materiálu, se slisují dle druhu obsaženého materiálu i na výšku pouhých 5 cm.

3. V čem spočívala tvoje práce? Já jsem pro lis sestavil program do řídicího systému. Zde jsem měl činnost stejnou jako na jakémkoliv jiné montáži, tedy uvádění stroje do provozu, odladování programu, úpravy programu podle přání zákazníka. Nakonec i zaškolení obsluhy a údržby stroje. V podstatě tedy práce s počítačem.

4. Kolik lidí a jak dlouho na akci bylo? Akci zahájili jeden montér mechaniky ze ŽĐASU a seřizovač od naší firmy DEL. Oni zde pracovali jako šéfmontéři a měli za úkol za pomoci místních pracovníků lis postavit a zapojit elektrická zařízení, rozvaděče a ovládací pulty. Ti zde pracovali dva a půl měsíce. Pak na uvedení do provozu jsem přijel na 14 dní já a nakonec na poslední týden přijel technik od německého NUKEMU, který měl za úkol stroj po nás zkontrolovat a předat včetně dokumentace čínskému zákazníkovi.

5. Jak jsi cestoval? Já jsem cestoval francouzskou leteckou společností AIR FRANCE nejprve do Paříže letadlem BOEING737. Zde jsem přestoupil na obří BOEING777 a tím přímo do čínského Pekingu. Toto letadlo mělo 48 řad sedadel a v každé řadě po 9 sedadlech. Součástí každého sedadla byla malá televize s dálkovým ovladačem a sluchátky. Ta měla několik základních funkcí-20 televizních programů, počítačové hry, rádio atd. Mně se nejvíce líbila funkce sledování parametrů letu. Zde se cyklicky zobrazovaly všechny důležité údaje o našem letu: výška, rychlost, venkovní teplota, poloha letadla, vzdálenost a čas od vzletu, vzdálenost a doba k přistání. Vše bylo doplněno mapami s různými měřítky s vyznačením trasy letu. Naše trasa byla přibližně: Paříž, Luxemburk, Hanover, jih Baltského a Severního moře, Petrohrad, jih Bílého moře, severní Ural, Novosibirsk, Bajkal, Ulanbátar, Peking. Výška letu průměrně 11 700 m, rychlost 950 km/hod, venkovní teplota až -57 °C. Doba letu tam byla 9 hodin a zpět 10 hodin. Delší doba zpět je způsobena otáčením Země od západu k východu. Vzdálenost z Paříže byla asi 9000 km. Jelikož je časový posun Číny 6 hodin, trvala celá cesta tam od 17 hod do 8 hod místního času druhého dne, tedy 15 hodin. Cesta zpět od 10 hod. do 14 hod., tedy pouze 4 hodiny. Po příletu do Pekingu mě již čekal na letišti čínský zástupce NUKEMU, který mě autem odvezl až na místo mého nového působiště.

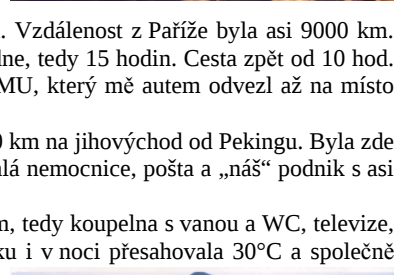
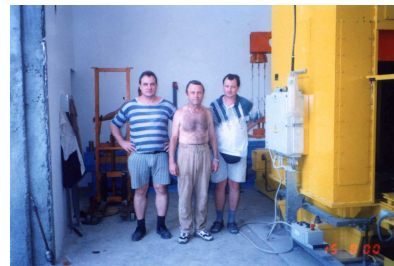
6. V kterém městě jsi byl? Na zdejší poměry to byla jen vesnice s asi 10 000 obyvateli. Je vzdálena asi 40 km na jihovýchod od Pekingu. Byla zde jedna hlavní a několik vedlejších ulic, jeden hotel, několik obchodů, jedno sídliště typu „Stalingrad“, malá nemocnice, pošta a „náš“ podnik s asi 4 000 zaměstnanci.

7. Jaké bylo ubytování? Bydleli jsme v místním hotelu. Každý měl svůj pokoj s veškerým příslušenstvím, tedy koupelna s vanou a WC, televize, lednička a mrazák, psací stůl. A hlavně s klimatizací, která je tu životní nutností, protože teplota venku i v noci přesahovala 30°C a společně s vlhkostí vytvářely nesnesitelné podmínky. Zvláštností byly dvě termosky s vařící vodou pro přípravu čaje nebo kávy, které byly každý den vyměňovány. Co by se dalo vytknout bylo to, že teplá voda netekla nepřetržitě, ale jen v určité hodiny. Součástí hotelu byla i restaurace, kde jsme se celodenně stravovali, tj. snídaně, oběd i večeře. Televize byla satelitní s asi 50 programy, všechny čínské. Filmy měly často anglické titulky nebo byly mluveny anglicky a měly čínské titulky. Zánru podobného jako u nás. Občas byly vidět pořady řízené státem na oslavu armády, státníků a Strany vůbec. Byly zde tedy vidět pionýrské rudé šátky, rudé vlajky a oslavované uniformy. To ale bylo většinou na jednom nebo dvou programech.

8. Jaká byla strava? Jelikož jsem já přijel až o dva měsíce později, než moji kolegové, strava doznala výrazných změn. Kuchař se snažil vařit „evropsky“, takže jsme často měli známá jídla jako řízky, sekanou, vepřové i hovězí, ryby. Jako přílohy nejčastěji brambory a to vařené, opékané, hranolky. Dokonce také jako lupínky. Rýže byla pouze jednou. Zeleniny hodně a nejrůznějšího druhu, pro nás i neznámá, ale většinou vařená nebo spařená. Z ovoce hlavně melouny. K snídani hlavně vejce na všechny úpravy. Jedli jsme běžným přístrojem. Několikrát jsme také byli pozváni na společný oběd nebo večeři. A zde se jedla pouze čínská jídla a čínským způsobem. Tedy velký kulatý stůl, na něm kulatý rotační podnos. Jídlo má spoustu chodů a jí se ze společných mís přímo z podnosu. Je postupně donášeno a každý si přitáhne k sobě to, na co má zrovna chuť. Jí se samozřejmě tyčkami. Výběr je vždy velmi pestrý-maso hovězí, vepřové, kuřecí, rybí, kachna, raci, humři, žábky, sarančata, hadi, ořechy, ovoce, moučníky a další jídla neznámého původu. K pití nejčastěji pivo, které bylo kupodivu velmi dobré. Číňané sami tvrdí, že sní všechno, co se hýbe. Ale umí to velmi dobře upravit tak, že je to chutné. V naší restauraci měli na chodbě velká akvária s rybami, hady, žábami. Každý host si mohl vybrat, co chce připravit a měl jistotu, že má čerstvé maso.

9. Počasí? Já jsem naštěstí proměškal to nejhorší, kdy teplota nešla pod 42 °C. Za mého pobytu se teplota pohybovala mezi 36 až 40 °C, ale také několikrát zapršelo. Potom se sice teplota snížila, zato narostla vlhkost až na 80%. Prostě jako v prádelně. Po celý den i v noci hlučely cikády.

10. Lidé? Číňané jsou velmi přátelští, neustále se usmávající lidé. Nikdy a nikde jsme s nimi neměli žádné problémy. Jak je známo, jsou velmi přelidnění (je jich asi 1,2 miliardy). V rodinách mají limit jedno dítě. Kdo ho poruší, má velké problémy s prací, úřady a sociálními platbami. Rádi se s námi fotografovali. Kdo uměl anglicky, dával se s námi na ulici do řeči. Co se týká pracovní morálky v práci,

to už je horší. My jsme na montážích zvyklí pracovat 12 až 16 hodin denně. Zde to však nešlo více než 8 hodin. Pracovní doba byla od 8 hod. do 12 hod. Pak je polední přestávka. Potom pokračuje od 14 do 16 hod. Co se týká místních pracovníků, nesešli se dříve než v 9 hodin a po 11 hodině se vytráceli. Odpoledne, když to šlo dobře, sešli se po 15 hodině a před 17 je již obvykle nebylo vidět. V případě odpoledního deště pro jistotu nepřišli vůbec. Na závěr pobytu, kdy práce vrcholily, se pracovní morálka poněkud vylepšila. Pracovali jsme i v sobotu.

Pokud platí, že se kultura národa pozná také podle vzhledu jejich WC, musím být také velmi kritický. Na veřejných záchodcích a také v práci mají pouze „šlapky“ a dokonce bez budky s dveřmi, pouze oddělené nízkými boxy a slušně řečeno, velmi špinavé. Naštěstí jsem neměl tu čest je použít. Něco tak hrozného jsem viděl pouze v Rusku. Na druhou stranu, je docela zábavné, když tam přijdete, za vašimi zády se ozve „Helou“.

Když se otočíte, vidíte přikrčeného Číňana s vyvalenými očima, konajícího potřebu. Při odchodu se ještě jednou ozve jediné anglické slovo, které zná a vy máte zážitek. Číňané také velmi rádi, všichni a dobře zpívají. Zpívají si v práci i na ulici. Mají také zvláštní zábavu při různých oslavách. Jedná se o speciální video s televizí a mikrofony. Každý zájemce o zpěv si z rozsáhlého katalogu vybere písničku, tu si navolí. V televizi běží obraz z přírody, měst, památek atd. a hraje hudba vybrané písničky a na spodku obrazovky se objevuje text písničky. Zpěvák drží mikrofon a zpívá. Nikdo se nestydí za svůj zpěv a každý se snaží ukázat, co umí. Tohle je baví i několik hodin. Takové domácí „Doremi“ z TV Nova.

11. Jak jste se domluvili? Anglicky. Číňané měli dva anglicky mluvící techniky přechodně přeložené z jiného oddělení, kteří uměli anglicky perfektně. A s těmi ostatními rukama, nohama a tužkou s papírem. Když bylo nejhůř, pomohl anglicko-čínský slovník, který vlastnili. S německým partnerem samozřejmě anglicky.

12. A co doprava? V našem městečku byl daleko nejrozšířenější dopravní prostředek kolo. A to kolo osobní, nákladní, kolo-obchod, kolo-kuchyně, kolo-taxi. Na kole se dopravují lidé i zboží. Na kole jezdil do práce i generální ředitel našeho podniku. Bylo zde hodně „stánkařů“ a všichni vozí své zboží na nákladním kole. U hospod venku večer smaží, pečou a vaří jídla na kuchyňkách-kolech. Po skončení vaření mohou okamžitě odjízdit se svou kuchyní. Jsou tedy hodně rozšířené kola-tříkolky. Také taxiky jsou kola tříkolky s budkou. Co se týká dopravních předpisů, tak nám se jevílo, že žádné nejsou. Jede ten, kdo je větší, silnější, rychlejší a ne ten kdo jede po hlavní, zprava nebo snad neodbočuje vlevo. Pořád je slyšet troubení, na které však již dávno nikdo nereaguje. Svítí se až už opravdu není nic vidět. Je až s podivem, že jsem za těch 14 dní viděl jen jedno přejeté kolo.

Co se týká Pekingu, jsou kola nahrazena auty, ale pravidla platí stejná. Po osmiproudových silnicích se předjíždí vlevo, vpravo, kde je zrovna místo. Z vedlejších silnic se na vás cpou silnější auta. Náš průvodce, který mě vzal první den z letiště svým novým VW Passatem, ho měl poslední den již velmi otlučený z obou stran.

13. Co jsi viděl za památky? Já jsem zde byl bohužel krátkou dobu. Moji kolegové navštívili všechny významné památky v Pekingu a okolí, včetně Velké Čínské Zdi. Tu jsem viděl pouze z letadla při návratu. První volnou neděli jsem prošel celé místní městečko, ranní tržnici a místní rozlehlý hřbitov. Druhá neděle byla vlastně při skončení pobytu, kdy jsme se ráno přesunuli do Pekingu a strávili celý den zde. Ubytovali jsme se ve špičkovém 35 patrovém hotelu. Pak následovala procházka po místním rozsáhlém tržišti. Při nákupu bylo nutné se dohadovat a nákupní cena se vždy snížila i na třetinu původní ceny. Pak jsme navštívili známé hlavní náměstí v Pekingu Nebeského klidu. Je známé svými přehlídkami, mauzoleem vůdce Maa a neslavně také postřílením mnoha studentů při demonstraci v době nedávné. Dále je zde známé Zapomenuté město a Královská zahrada. Peking je nyní vůbec velice moderní město s mnoha mrakodrapy, věžemi. Všude se staví nové a nové výškové budovy. Široké mnohaprúdové silnice s nadjezdy a podjezdy. Svými 12 miliony obyvatel patří mezi největší města světa. Vše jsem zachytil na 300 fotkách a 3 hodinovém videozáznamu.

14. Jaká je životní úroveň v Číně tvýma očima? Je to velice se rozvíjející země. Všude je vidět nové stavby domů i fabrik. Jinak do naší životní úrovně mají asi poměrně daleko. Na vesnici je vidět málo aut, ale když auto je, tak většinou dražší. Peking je naopak auty přecpán, ale to je dáno i počtem obyvatel. Jinak platí se zde Juany, kurz je asi za 4 Kč 1 Juan. Platy našich čínských kolegů, kteří měli spíš nadprůměrné platy, byly zhruba 1000 Juanů a ceny byly po přepočtu většinou podobné jako u nás.

15. Co nám řekneš na závěr? Zejména pro počítačovou mládež a pro ty co chtějí cestovat do zahraničí-učte se anglicky! Ta námaha stojí opravdu za to. Nezdržujte se učením jiného jazyka. Francouzky se domluvíte jen ve Francii a někde v Africe, španělsky jen ve Španělsku a v Jižní Americe, německy jen ve střední Evropě. Ale anglicky se domluvíte s každým na světě, tedy Němcem, Španělem, Francouzem a třeba i některým Číňanem. O ruštině se raději ani nezmiňuji. Kdysi snaha o vytvoření umělého jazyka Esperanta již nyní po rozšíření angličtiny nemá význam. Všechny důležité informace na letištích, obchodech, hotelích jsou všude ať v Praze, Paříži či v Pekingu psány místním jazykem a anglicky. -jd-

Finance.

Náklady na plynofikaci a vodovod.

Vysokotlak Výdaje	
Příprava celkem	189 392,30
Stavba celkem	2 145 400,00
Výdaje celkem	2 334 792,30
Vysokotlak Příjmy	
OÚ Sirákov celkem	1 140 562,40
Příjmy celkem	1 140 562,40
Rozdíl	1 194 229,90

Stav financí k 30.9. 2000:

- pokladna:	9 968,10	Kč
- bankovní účet:	227 039,31	Kč
- termínový vklad:	1 048 535,77	Kč
Celkem:	1 285 543,18	Kč -jd-

Roky 1998-2000

Nízkotlak Výdaje	
Příprava celkem	208 173,70
Převod účtu celkem	70 000,00
Stavba celkem	1 440 566,80
Výdaje celkem	1 718 740,50
Nízkotlak Příjmy	
Přípojky celkem	384 000,00
OÚ Sirákov celkem	10 000,00
Příjmy celkem	394 000,00
Rozdíl	1 324 740,50

Vodovod Přípojky	67 695,00
Vodovod Hlavní	479 436,00

MŠ Výdaje	
Příprava celkem	9 660,00
Stavba celkem	135 155,00
Výdaje celkem	144 815,00
MŠ Příjmy	
OÚ Sirákov celkem	517,00
Příjmy celkem	517,00
Rozdíl	144 298,00

Výdaje celkem	4 745 478,80
Příjmy celkem	1 535 079,40
Rozdíl celkem	3 210 399,40

Historie.

Koňské příběhy.

Tentokrát z období konce druhé světové války.

Konec války.

Na katastru naší vesnice se pásla tři stáda ruských koní. Jedno ve Žlebech, které na noc zaháněli do lesa v Cikarech a to zcela jednoduše. Ruští vojáci vykáceli stromy ve středu lesa a těmito ohradili celou mýtinu. Koně, kteří utíkali, uvázali nasedlané u stromů. Jezdili na nich na nákupy, objížděli stádo a dělali i jiné pojízdky. Když pásli u silnice k Nížkovu a po silnici jel někdo s koňmi, často za nimi mladí koně utíkali. Toto stádo přikrmovali kukuřicí, kterou sypali okolo hrazení. Když se odstěhovali, vyrostla tam obrovská kukuřice, která tam byla koňmi zašlapána.

Druhé stádo koní pásli pod pazdernou, kde měli velkou plochu luk. Toto stádo se nejraději páslo na okolních polích na žitě nebo jeteli a nocovalo u potoka, kde měli k olším připevněnou kulatinu ku které koně přivazovali. Když se jim koně vzdálili, začali nad nimi střílet. Tím se celé stádo shluklo a rychle se navracelo zpět. Když bylo veliké teplo, plavili koně v Panském rybníku. Jezdili na nich bez sedel a přímo s hráze skákali do vody. Bylo to velmi nebezpečné, neboť u hráze byla velká hloubka. S koňmi si velice rozuměli, ale museli je bezvýhradně poslouchat.

Třetí stádo měli za Palasovými humny. Na noc je uvazovali ke stromům a vojáci bydlili ve stavení. Koně přikrmovali zelenou jetelí na voze. Zde měli jiný způsob na koně, kteří jim utíkali ze stáda. Svazovali jim přední nohy tak, aby se mohli pohybovat malými skoky. V tomto stádu měli většinu koní původních, mezi nimi dosti běloušů. Tito koně byli menších postav, ale byli dosti nebezpeční, když se k nim někdo cizí přiblížil. Jeden z vojáků, který se o tyto koně dobře staral, byl za to vyznamenán. Na těchto všech loukách protékal potok, nemuseli proto koně napájet.

Obecní kronika.

Rok 1938.

Tento rok měl být pro ČSR jubilejní a zatím přinesl tolik různých dějepisných událostí, že současníci nezapomenou do nejdelší smrti a i budoucí české pokolení bude se zájmem a různými pocity sledovat běh událostí.

Zemědělství.

První tři měsíce byly celkem normální. Duben velmi studený, hodně sněhových přeháněk a nočních mrazů. O žních od poloviny srpna bylo velmi deštivé počasí a kdo nemohl sklídit žito, nařikal a oves byl u většiny hospodářů velmi vymoklý, rostl a některý rolník měl jej až 5 týdnů venku. Konec září a v říjnu bylo pěkně a proto mohli lidé vše doklidit a zaseti ozimy, neboť práce byla zpožděna mobilizací a hlavně slintavkou a kulhavkou, která se velmi rozšířila po celé republice Československé a postihla i naši obec. Hovězí i vepřový dobytek a kozy onemocněly v každém stavení. Někde průběh nemoci byl klidný, jinde dobytek uhynul a sice: v čísle 5, 19 a 20, 1 kráva, v č.2 a 51, 10 selat, v č.49 a 59, 1 vepř, v č.40, 15 selat.

Ceny.

Ceny obilí byly monopolní. Úroda celkem dobrá, ale hodně vymoklo. Úroda brambor byla střední a 1q jedlých stál 14,-Kč, 1q škrobových 16,-Kč. Jinak odbyl byl slabý.

Postřikování stromů.

Spořitelní spolek koupil postřikovací přístroj na ovocné stromy na tlak 12 atmosfér za 700,-Kč. Několik rolníků druhý na tlak atmosfér o něco lacinější. Majitelé zahrad začali pilně postřikovat stromy. Obec koupila 30 ovocných stromů a nechala je nasázeti na silnici k Sirákovu a k Nížkovu.

Volby do obcí.

Tohoto roku byly konány volby do obecního zastupitelstva ve většině obcí RČS. Protože vedení státu mělo strach stanovit na jeden den, byly určeny tři turnusy a sice 22. a 29.května a 12.června. Bylo již cítit silné politické napětí v Evropě a náš stát byl první na řadě, který měl hájiti vojensky svoji svobodu. Bylo očekáváno, že Čechové budou si hledět jen voleb, budou se mezi sebou štvát a že dojde k různým incidentům a že se osvědčí přísloví: „Když se dva perou, má z toho třetí užitek“. Leč všichni rozumní lidé pochopili, že víc nežli strana je národ a jeho svoboda, proto volby nebyly vůbec bouřlivé jako jindy, ale ve většině obcí se strany dohodly, postavily jen jednu kandidátku a umožnily i mladým přístup do řízení obecních věcí. Tak se stalo i v Poděšíně. Obě strany lidová a republikánská si řekly, že válka visí nad hlavou, nebudou se tahat o mandát a proto každá se spokojila se šesti členy obecního zastupitelstva. Volby měly být 12.června a protože byla jen jedna kandidátka, ve skutečnosti občané nevolili, jelikož ještě tohoto času byly pověstné známé „vázané kandidátní listiny“, ve kterých volič volil jen stranu (papír) a do volby neměl vůbec možnost zasáhnouti. To dělaly sekretariáty politických stran. Volič byl jen volební nástrojem. Tento systém uspil ztrátu svobody českého národa.

Zvolení byli tito pánové: – za stranu lidovou: 1.) Václav Sláma, rolník č.29, starosta, 2.) František Nejedlý, rolník č.14, člen obecní rady, 3.) Antonín Jágr, rolník č.2, 4.) Josef Stehlík, domkař č.3, 5.) Josef Hanus, rolník č.46, 6.) Václav Enderle, domkař č.49, obecní pokladník. – za stranu republikánskou: 1.) František Homola, rolník č.17, člen obecní rady, 2.) Josef Jaroš, domkař č.1, 3.) František Rosecký, syn rolníka č.19, 4.) Alois Chvátal, syn rolníka č.47, náměstek starosty, 5.) Josef Rosecký, syn rolníka č.11, 6.) Vavřinec Chalupník, domkař č.22. Pan Václav Sláma byl zvolen po třetí. Před tím byl již 10 let starostou. Finanční komise byla tato: 1.) Jaroslav Dočekal, rolník č.9, předseda, 2.) Rudolf Musil, rolník č.38, 3.) Václav Chvátal, rolník č.39, 4.) František Stránský, domkař č.13, 5.) František Homola, rolník č.34, 6.) Václav Rosecký, rolník č.5.

Internet:

Počítadlo návštěv naší WWW stránky nyní ukazuje: 1 089 ! Ze statistiky počítadla vyplývá, že návštěvníci pochází, kromě z České republiky také ze Slovenska, Německa, Finska, Kanady, Holandska a také z nadnárodních domén typu .net .org .com .edu (původně z USA). -jd-

- ♦ Zpravodaj 4/2000 ♦ vydává obec Poděšín ♦ texty připravili: Z. Jaroš, J. Dočekal, I. Jarošová, B. Dočekal
- ♦ fotografie: J. Dočekal, B. Dočekal ♦ grafická úprava: J. Dočekal ♦ recenze: M. Dobrovolná
- ♦ náklad: 120 výtisků ♦ pro občany dodáván zdarma
- ♦ Internet: <http://mujweb.cz/www/podesin> ♦ E-mail: podesin@iol.cz